



מ"ת 304/02/16 - מדינת ישראל נגד מור בוזגלו

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

10 פברואר 2016

מ"ת 304-02-16 מדינת ישראל נ'
בוזגלו(עציר)

בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	מור בוזגלו (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - עו"ד אורית מנדלוביץ

המשיב- הובא

הסניגור - עו"ד שמעון הרשקוביץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. ראשית דברי:

בפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום:

א. **אי ציות להוראות שוטר** - עבירה על סעיף 23(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות")

ב. **נהיגה בזמן פסילה** - עבירה לפי סעיף לפקודת התעבורה 1971 (להלן: "הפקודה").

ג. **נהיגה ללא תעודת ביטוח בת תוקף** - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת בטוח רכב

מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.

ד. **נהיגה ברכב מנועי ללא רישיון נהיגה** - עבירה על סעי' 10(א) לפקודה.

ה. **נהיגה בקלות ראש** - עבירה לפי סעי' 62(2) לפקודה.

3. נסיבות המקרה:

על פי כתב האישום, ביום 31/1/16 סמוך לשעה 22:00 ו/או בסמוך לכך, המשיב נתפס נוהג בזמן פסילה באופנוע בכרמיאל ולא ציית להוראות שוטר שקרא לו לעצור ונמלט מהמקום תוך כדי נהיגה בקלות ראש וסיכון הולכי רגל. כל זאת, כאשר רישיונו פקע ביום 15.7.14.

· המשיב נהג בזמן פסילה שיפוטית בתיק פ"ל **2019-08-13** בבית המשפט לתעבורה בתל אביב מיום 5/12/13 למשך 24 חודשים בנוכחותו.

4. טענות המאשימה:

בבקשה למעצר עד תום ההליכים ובדין מיום 7/2/16 (להלן: "הדין") פירטה המבקשת את הנימוקים המצדיקים את מעצרו של המשיב עד תום ההליכים:

· קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וביניהן:

0 דוחות אנשי משטרה

0 צילום וידאו

0 העתק פס"ד מתיק 2019-08-13 בימ"ש תעבורה בתל אביב.

0 אישור משרד הרישוי

· העבירות נשוא כתב האישום מצביעות על מסוכנות רבה לביטחון הציבור מצד המשיב אשר לא ניתן לנטרלה בחלופת מעצר. מדובר במשיב שאינו מפנים את חומרת מעשיו ואשר לגביו קיים יסוד דביר כי המשך נהיגתו תסכן את ביטחון הציבור.

· לחובתו של המשיב עבר תעבורתי עשיר בדמות 11 הרשעות כאשר בעברו עבירה נוספת של נהיגה בזמן פסילה, כאשר סה"כ למשיב זו הפעם השלישית בה נתפס נוהג בזמן פסילה. בנוסף, למשיב עבר פלילי עשיר כגון הרשעה בעבירות של הפרעת שוטר למילוי תפקידו, תקיפת עובד ציבור ועוד.

5. טענותיו העיקריות של ב"כ המשיב בדיון:

עמוד 2



- יש לקבוע כי אין ראיות לכאורה בתיק ולכל הפחות, ישנו כרסום מהותי בעוצמתן. כל מה שיש בתיק זהו מזכר בודד של שוטר. בצילום הוידאו לא רואים שום תיעוד ברור לעצם היות המשיב במקום, זאת לצד העובדה כי המשיב הכחיש את מעורבותו באירוע בחקירתו, אשר בה נחקר המשיב רק לעניין נהיגתו.
- אין דוחות פעולה או מזכרים של שוטרים נוספים שרשומים בדו"ח הפעולה שהיו בשטח גם ביום האירוע וגם ביום המחרת. כמו כן, דו"ח הפעולה לא נרשם באותו יום ויכול כי השוטר רשם במקום אחר פרטים אודות האירוע והם אינם חלק מחומר הראיות.
- עבירתו הפלילית האחרונה של המשיב אירעה בשנת 2010. לעניין עברו התעבורתי, אמנם למשיב מאסר על תנאי בר הפעלה של 12 חודשים, אך במקרים קודמים ודומים, שוחרר המשיב למעצר בית. במקרה דנן, ניתן לאיין את נהיגתו של המשיב ע"י מעצר בית מלא תחת אזיק אלקטרוני, כאשר ישנה חלופה רחוקה בחולון בבית חברת משפחה קרובה כאשר גם אמו מתגוררת באזור המרכז.

6. דין והכרעה:

סמכותו של ביהמ"ש לצוות על מעצרו של משיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מעוגנת בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, התשנ"ו - 1996). בהתאם לסעיף הנ"ל, יש צורך בקיומם של שלושה תנאים מצטברים:

א. קיום ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיב

ב. קיום עילה למעצר

ג. היעדר חלופת מעצר

לצורך הכרעה בבקשה זו, התייחס בית המשפט לתנאי הסף דלעיל:

א. קיומן של ראיות לכאורה:

כאמור לעיל, ביקש ב"כ המשיב לקבוע כי אין ראיות לכאורה בתיק ולכל הפחות, אלו נמוכות בעוצמתן. יחד עם זאת, חולק על כך ביהמ"ש מן הטעמים הבאים:

0 ביהמ"ש צפה בסרטון המתעד את האירוע ובו עולה תמונה בהירה של קיום ראיות לכאורה לביצוע העבירות ע"י המשיב, כאשר את זהות מבצע העבירות השלימו דו"ח הפעולה של השוטר אבו מנסור מיום האירוע לפיו הוא זיהה בוודאות את החשוד בתור המשיב אשר לו מיוחסות העבירות ומתעד צעד אחר צעד את פעולותיו של המשיב, החל ממפגש עם חבריו, עלייתו על הקטנוע, נסיעתו ובריחתו מהשוטר ובאופן תואם לסרטון. זאת, לצד עזרתה של הגב' שירן כהן מוקדנית הביטחון אשר בזמן אמת סייעה לשוטר להתמקדה בצילום האירוע, זיהתה החשוד מתקרב לקטנוע והעבירה ודיווחה לשוטר אשר רדף וניסה לעצרו, דבר אשר מתועד אף



בהודעתה מיום 1.2.16. כל אלו, מתחברים לידי תמונה אחת לפיה ניתן לייחס למשיב קיומן של ראיות לכאורה בביצוע המיוחס לו.

לפיכך, נראה כי בשלב זה, קיימות ראיות לכאורה כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו.

ב. עילת מעצר:

ניחן כי העבירות החמורות המיוחסות למשיב, מקימות יסוד סביר לחשש שהמשיב ימשיך ויסכן את ביטחון ושלומו הציבורי, כאשר יסוד זה מתעצם עד מאוד לנוכח עברו התעבורתי והפלילי, אשר בעיקרו אף שתי עבירות קודמות של נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראות שוטר, תקיפת עובד ציבור, נהיגה באור אדום מרומזר, נהיגה בקלות ראש, ניסיון לגניבה. מיותר לציין כי כל הנ"ל, מלמדים על מסוכנותו של המשיב בכלל וסיכון ביטחון ושלומו הציבורי בפרט.

לפיכך, ולאור האמור לעיל, נראה בשלב זה כי קיימת עילת מעצר.

ג. היעדר חלופת מעצר:

מצוות המחוקק היא שבכל מקרה תהיה חומרתו אשר תהא, יש לבחון חלופת מעצר שתוצע, ולראות אם יש בה כדי להפיג את מסוכנותו של המשיב, שכן, המעצר לעולם לא יהווה תחליף כי אם אמצעי כדי להגן על שלום הציבור ובטחונו.

אכן, נקבע בפסיקה כי בעבירות תעבורה, אין ביהמ"ש נ ג דרך כלל לעצור עד תום ההליכים, אלא רק בהתקיימן של נסיבות יוצאות דופן. יחד עם זאת, במקרה בו הנסיבות חמורות, עשוי בית המשפט לנהוג אחרת, ולעניין זה, אני מרשה לעצמי לצטט את דברי כבוד השופטת פרוקצ'ה **בבש"פ 7135/01 סבאשווילי נ' מדינת ישראל, תק-על, 2001(3), 1660:**

"לכל אלה מצטרף שיקול ציבורי כללי המחייב לחימה רצופה יעילה ועקשנית בתופעת הנהיגה העבריינית בכבישי הארץ, הגובה מחיר כה יקר של חיי אדם. בצד החינוך לערך שמירת החיים ושלמות הגוף של הזולת תוך הגברת המודעות לצורך בזהירות בכבישים, ראוי לבדוד את הגורמים המסכנים חיי אדם בכביש מאפשרות יצירת סיכונים נוספים כל אימת שמתברר כי קיים חשש ממשי שלא יקפידו על איסורי החוק ומגבלות צווי בתי המשפט המוטלים עליהם. הסיכון לציבור במצבים אלה אינו נופל מהסיכון הקיים ממעשי פשיעה חמורים אחרים, ויש להגן על שלום הציבור ובטחונו בדרך אפקטיבית גם במישור זה. לאור מצבור שיקולים אלה, קשה במקרה זה להציע חלופת מעצר שיהא בה כדי לשלול את הסיכונים הצפויים מהעורר באם ישוחרר ממעצרו."



0 אני סבור כי במקרה דנן, מתקיימות הנסיבות המצדיקות מעצר מהנימוקים כדלקמן:

§ עניין לנו במשיב שהתנהגותו מלמדת על מסוכנותו הגבוהה כאמור לעיל, דהיינו, נהיגה בזמן פסילה, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה בקלות ראש וזאת תוך התעלמות מהוראות החוק, מפסקי דין ועונשים קודמים שהושתו עליו על ידי בית המשפט.

§ עברו הפלילי העשיר והתעבורתי של המשיב הינו מדאיג, לנוכח העובדה כי זו הפעם השלישית בה נוהג הוא בזמן פסילה. כמו כן, באמתחתו של המשיב עבירות תעבורה שונות ומגוונות כאמור לעיל.

§ עברו של המשיב מלמד שאין הוא מייחס חשיבות כלשהי להוראות החוק ולפסקי הדין של בתי המשפט. כמו כן, הזלזול המופגן בהחלטות של בתי המשפט מצד המשיב מוכיח שאין לסמוך עליו שלא יוסיף וינהג בזמן פסילה.

§ סבורני כי במקרה דנן, לאור המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב והישנות עבירות התעבורה בכלל ועבירת הנהיגה בזמן פסילה בפרט, אין בחלופת מעצר כזו או אחרת כדי לאיין את אותה מסוכנות.

8. סוף דבר:

אשר על כן, החלטתי כדלקמן:

• מורה על מעצרו של המשיב על תום ההליכים כנגדו.

ניתנה והודעה היום א' אדר א'
תשע"ו, 10/02/2016 במעמד
הנוכחים.
יעקב בכר, שופט בכיר